

Laidiens: 09.03.2001., Nr. 39

Latvijas Republikas Ministru kabineta noteikumi Nr.107

Rīgā 2001.gada 6.martā (prot. Nr.10, 21.§)

Noteikumi par obligātajām nekaitīguma un marķējuma prasībām pārtikas kazeīniem un pārtikas kazeinātiem

*Izdoti saskaņā ar Pārtikas aprites uzraudzības likuma
4.panta otro daļu un 13.panta trešo daļu*

I. Vispārīgie jautājumi

1. Šie noteikumi nosaka obligātās nekaitīguma un marķējuma prasības šādiem cilvēka patēriņam paredzētajiem produktiem:

1.1. ūdenī nešķīstošo piena olbaltumvielu produktiem, kas iegūti no vājpiena (piena produkts, kas iegūts, atdalot piena tauku daļu, un kurā tauku saturs nepārsniedz 0,5 %), to sarecinot, atdalot sūkalas, skalojot un kaltējot (turpmāk - pārtikas kazeīni);

1.2. pārtikas kazeīna produktiem, kas iegūti, pārtikas kazeīnu šķīdinot un apstrādājot ar pārtikā atļautām ķīmiskām vielām - bāzēm jeb neitralizētājiem (turpmāk - pārtikas kazeināti).

2. Pārtikas kazeīnu ieguvei vājpienu sarecina, pievienojot:

2.1. skābi;

2.2. pienskābes baktēriju ieraugu;

2.3. ar pienskābes baktēriju ieraugu saraudzētas sūkalas;

2.4. himozīnu vai citus piena recināšanas fermentus.

3. Pārtikas kazeīnu iedalījums atbilstoši vājpiena recināšanas veidam ir šāds:

3.1. skābes kazeīns - pārtikas kazeīns, kas iegūts, vājpiena recināšanai izmantojot skābes, pienskābes baktēriju ieraugu vai ar pienskābes baktēriju ieraugu saraudzētas sūkalas;

3.2. fermentu kazeīns - pārtikas kazeīns, kas iegūts, vājpiena recināšanai izmantojot himozīnu vai citus piena recināšanas fermentus.

II. Obligātās nekaitīguma prasības pārtikas kazeīniem un pārtikas kazeinātiem un to vērtēšana

4. Pārtikas kazeīni un pārtikas kazeināti atbilst normatīvajos aktos noteiktajām vispārīgajām obligātajām nekaitīguma prasībām un mikrobioloģiskajiem rādītājiem, ja tie atbilst šo noteikumu prasībām un šo noteikumu

1.pielikumā noteiktajiem fizikāli ķīmiskajiem rādītājiem, 2.pielikumā noteiktajiem organoleptiskajiem rādītājiem un 3.pielikumā noteiktajiem mikrobioloģiskajiem rādītājiem.

5. Pārtikas kazeīnu ražošanas procesā vājšpienu apstrādā 72 °C temperatūrā, inaktivējot fosfotāzi (pienā esošu fermentu).

6. Tehnoloģiskie palīg līdzekļi, kas minēti šo noteikumu 2., 7. un 8.punktā un kurus izmanto pārtikas kazeīnu un pārtikas kazeinātu ražošanā, atbilst normatīvajos aktos noteiktajām obligātajām nekaitīguma prasībām.

7. Skābes kazeīna ražošanā atļauts izmantot par recinātājvielām šādas skābes: pienskābi, sālsskābi, sērskābi, citronskābi, etiķskābi un ortofosforskābi.

8. Pārtikas kazeinātu ražošanā atļauts izmantot šādus pārtikas kazeīna šķīdinātājus: nātrija, kālija, kalcija, amonjaka, magnija hidroksīdus, karbonātus, fosfātus vai citrātus.

9. Pārtikas kazeīnus un pārtikas kazeinātus fasē papīra maisos, kuros ir polietilēna ieliktni. Maisa neto svars nedrīkst būt lielāks par 30 kilogramiem.

10. Pārtikas kazeīnus un pārtikas kazeinātus var pēc pasūtījuma fasēt citā tarā, kurai ir dažāda ietilpība, ja šo taru atļauts lietot pārtikas rūpniecībā un tajā saglabājas produkta kvalitāte.

11. Pārtikas kazeīnus un pārtikas kazeinātus uzglabā un transportē, ievērojot šādus apstākļus:

11.1. temperatūra nav augstāka par 10 °C;

11.2. gaisa relatīvais mitrums nav lielāks par 75 procentiem.

12. Pārtikas kazeīnus un pārtikas kazeinātus uzglabā ne ilgāk par sešiem mēnešiem, ievērojot šo noteikumu 11.punktā minētās prasības.

13. Pārtikas kazeīnus un pārtikas kazeinātus vērtē pārstrādes uzņēmums, izmantojot paškontroles sistēmu, kuru uzrauga Valsts veterinārais dienests.

14. Pārtikas kazeīnus un pārtikas kazeinātus mikrobioloģiski pārbauda saskaņā ar Latvijas valsts standartu LVS 179:1999 "Piens un piena produkti. Mikroorganismu koloniju veidojošo vienību skaita noteikšana. Koloniju skaitīšanas tehnika pie 30 °C".

15. Pārtikas kazeīnu un pārtikas kazeinātu paraugus analīzēm ņem saskaņā ar Latvijas valsts standartu LVS EN ISO 707:1997 "Piens un piena produkti. Norādījumi paraugu ņemšanai".

III. Pārtikas kazeīnu un pārtikas kazeinātu marķējuma prasības

16. Pārtikas kazeīna marķējumā norāda tā nosaukumu.

17. Pārtikas kazeināta marķējumā norāda tā nosaukumu un izmantoto šķīdinātāju, nosaukumam pievienojot attiecīgā katjona apzīmējumu - nātrijs, kālijs, kalcijs, amonjaks vai magnijs.

IV. Noslēguma jautājums

18. Noteikumi stājas spēkā ar 2001.gada 1.jūniju.

Ministru prezidents A.BĒRZIŅŠ

Zemkopības ministrs A.Slakteris